

Tárgy: ügyfél jogos érdekével ellentétes magatartás tanúsítása, megbízás írásba foglalásának elmulasztása, megbízó tájékoztatásának elmulasztása, megbízási díj elszámolásával kapcsolatos kötelességszegés, számlaadás elmulasztása

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2023. F. 174/12.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2023. november 6.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **6 (hat) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

kizárás

fegyelmi büntetéssel sújtja. A kizárás fegyelmi büntetés időtartama 3 év, melynek végrehajtását a Fegyelmi Tanács 1 évre felfüggeszti.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy **80.000 Ft átalányköltséget** 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

Indokolás:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A jelen ügyben a bejelentő 2023. január 24. napján bejelentéssel fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviseletének nem megfelelő ellátását. A bejelentés alapján a kamara vezető fegyelmi biztosa az előzetes vizsgálatot 2023. február 6. napján hivatalból elrendelte, és az erről szóló értesítésével egyidejűleg felhívta az eljárás alá vont ügyvédet az iratcsatlósi kötelezettségére és az ügyre vonatkozó észrevételeinek megtételére.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2023. április 3. napján igazoló jelentést terjesztett elő, melyben vitatta a fegyelmi felelősségét.

A fegyelmi biztos – az előzetes vizsgálati eljárás alapján – 2023. június 8. napján kelt határozatával az eljárás alá vont ügyvéd ellen fegyelmi eljárást kezdeményezett. Határozatában kifejtette, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján alapos gyanú merült fel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 1. § (3) és (5) bekezdéseinek, a 39. § (3) bekezdésének, a 28. § (3) bekezdésének, a 29. § (1) bekezdésének, továbbá az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 2.1., 2.4., 6.10. és 13.10. pontjának rendelkezéseit és ezért az Üttv. 107. § a) pontja szerinti 6 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetését róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére.

A tényállás:

A bejelentő 2020. június 16. napján szóban megbízta az eljárás alá vont ügyvédet a bejelentő [mű címe] megnevezésű műszaki tervének (a továbbiakban: „műszaki terv” vagy „szakmai mű”) szabadalmaztatásával.

A bejelentő a fenti napon írásban meghatalmazta az eljárás alá vont ügyvédet (mely meghatalmazást az eljárás alá vont ügyvéd elfogadott), hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: „Hivatal”) előtt teljes jogkörrel képviselje, helyette és nevében jogokat szerezzen és kötelezettségeket vállaljon.

A bejelentő a fentiekkel egyidejűleg ügyfélként aláírt egy ügyvédi meghatalmazást is, amelyben meghatalmazta az eljárás alá vont ügyvédet a Hivatal előtti képviselésével, így „*az ügyvédségről rendelkező módosított 2017. évi LXXVIII. törvényben meghatározott módon és teljes jogkörrel történő képviselésével.*” Az ügyvédi meghatalmazáson az eljárás alá vont ügyvéd aláírása nem szerepel. A bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd kérésére ugyancsak 2020. június 16. napján írásban nyilatkozott arról, hogy a [mű címe] megnevezésű mű szerzője.

A bejelentő 670.000 Ft-ot fizetett meg az eljárás alá vont ügyvédnek, aki arról számlát nem állított ki.

Az eljárás alá vont ügyvéd kérelmére 2020. június 25. napján a [mű címe] elnevezésű művet bejegyezte a Hivatal, „szakmai mű – műszaki terv” műfaj alatt az önkéntes műnyilvántartásba, akként, hogy mindkét esetben a szakmai mű szerzője az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő. Az önkéntes műnyilvántartásban képviselőként mindkét esetben az eljárás alá vont ügyvéd került rögzítésre.

A bejelentő 2021. szeptemberében telefonon érdeklődött az eljárás alá vont ügyvédnél az ügy állásáról, amelyre nem kapott kielégítő választ. Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. szeptember 29. napján megbízását SMS üzenetben felmondta.

A bejelentő ezt követően többször próbálta telefonon elérni az eljárás alá vont ügyvédet, amely eredményre nem vezetett. A bejelentő 2022. július 18. napján kelt levelében (amelyet a bejelentő 2022. július 19. napján és 2022. július 23. napján is megküldött az eljárás alá vont ügyvéd részére, amely egyik alkalommal „elköltözött”, míg másik alkalommal „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a feladóhoz), kérte az eljárás alá vont ügyvédet, hogy hivatali ügyszámmal igazolja, hogy a Hivatal befogadta „az anyagot”, valamint kérte a számlát az általa megfizetett 670.000 Ft felhasználásáról, továbbá képernyőfotót a neve alatt álló találmányról.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő megkereséseire nem reagált, a bejelentőnek az ügy állásáról nem adott tájékoztatást, nem küldte meg részére a hivatali ügyszámmal ellátott igazolást, továbbá az elszámolást és a számla kiállítását is mellőzte.

A Fegyelmi Tanács a fenti tényállást a rendelkezésre álló iratok alapján állapította meg.

A bejelentő a 2023. január 24. napján érkezett bejelentésében előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvédet, aki a család barátja volt, 2020. június 16. napján azzal bízta meg, hogy az általa létrehozott találmányt szabadalmaztassa. A bejelentő 2021. szeptemberében, miután nem találta a Hivatal adatbázisában a szakmai művét, érdeklődött az eljárás alá vont ügyvédnél a szabadalmaztatás felől. A bejelentő rögzítette, hogy érdeklődésére válaszul az eljárás alá vont ügyvéd a 2021. szeptember 29. napján megküldött SMS üzenetében felmondta a megbízását és a nála lévő anyagok és az elszámolás megküldésére tett ígéretet.

Miután a bejelentő többször próbálta sikertelenül az eljárás alá vont ügyvédet telefonon elérni, 2022. május 4. napján személyesen kereste fel a Hivatalt, ahol megdöbbenésére egyrészt azt a tájékoztatást kapta, hogy a találmány szabadalmaztatása nem történt meg, másrészt, hogy 2020. június 25. napján az eljárás alá vont ügyvéd saját magát is szerzőként feltüntetve bejegyeztette a művet az önkéntes műnyilvántartásba. A bejelentő beadványában hangsúlyozta, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek „ehhez nem volt joga, nem adtam rá felhatalmaztatást.”

A bejelentő előadta, hogy ezt követően ismételtelen megpróbálta telefonon felvenni az eljárás alá vont ügyvéddel a kapcsolatot, azonban sikertelenül, így a bejelentő a bejelentéséhez csatolt, 2022. június 18. napján kelt levelet – két alkalommal is – megküldte az eljárás alá vont ügyvédnek, azonban az mindkét alkalommal visszaérkezett.

A bejelentő előadta továbbá, hogy a 670.000 Ft-ot, amelyet megfizetett az eljárás alá vont ügyvédnek, nem tudja, hogy mire költötte el.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a 2023. április 2. napján kelt igazoló jelentésében fegyelmi felelősségét vitatta és előadta, hogy a kifogásolt tevékenységet ügyvédi tevékenysége körén kívül végezte. Előadta, hogy a baráti körből megismert bejelentő „felkereste ötlete védelem alá helyezése és a megvalósulás mentorálása céljából.” Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy a baráti körre tekintettel kimagasló gazdasági előnyt biztosító ajánlatot tett a bejelentő számára, így rendkívül kedvező, 50-50%-os ajánlatot tett, amelynek biztosítására abban állapodtak meg, hogy „a közös néven történő védelem alá helyezést választják.”

Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló jelentésében elismerte, hogy az ügyben tényvázlat és megbízási szerződés nem készült. E körben előadta, hogy az ügyvédi meghatalmazás kizárólag preventív célból került felvételre arra az esetre, ha az eljárás alá vont ügyvéd természetes személyként való személyes eljárását a koronavírus járványra való tekintettel a Hivatal elutasította volna, amelyre azonban nem került sor.

Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló jelentésében hangsúlyozta, hogy ügyvédi tevékenységén kívül több éve folytat gazdasági hasznosítás eredményre vitelére irányuló mentori tevékenységet, melynek részét képezi az adott ötlet, know-how védelem alá helyezése is. Az eljárás alá vont ügyvéd e körben előadta, hogy a fentieket 2021. óta okirattal is tudja bizonyítani, amelyre vonatkozóan csatolta a Hivatal önkéntes műnyilvántartásba vételéről kiállított tanúsítványt.

Az eljárás alá vont ügyvéd elismerte, hogy a bejelentő 670.000 Ft-ot megfizetett a részére, mellyel kapcsolatosan előadta, hogy ezen összeg a mentorálással felmerülő kezdeti költségek fedezetére irányuló előleghányad volt.

Az eljárás alá vont ügyvéd vitatva a bejelentő előadását, igazoló jelentésében rögzítette, hogy folyamatosan egyeztetett a bejelentővel telefonon és tájékoztatta arról, hogy a magyar piacon való elindulás komoly nehézségekbe ütközött, ezért a kutatómunka elhúzódott és külföldi kapcsolatok felkutatása vált szükségessé. Előadta továbbá, hogy értesítette a bejelentőt arról, hogy a kutatómunka 2023. februárjában pozitív eredményre vezetett, azonban a bejelentőtől válasz nem érkezett.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos végindítványában a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglalt tényállást és minősítést változatlan tartalommal fenntartotta, és az eljárás alá vont ügyvéddel szemben kizárás fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt, melynek időtartamát 3 évben kérte meghatározni azzal, hogy indítványozta a kizárás végrehajtásának 1 évre történő felfüggesztését.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

Az Üttv. 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése értelmében a felek eltérő rendelkezése hiányában a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár, továbbá a megbízót megillető pénznek vagy dolognak és az eljárási költségeknek az átvételére is.

Az Üttv. 29. § (1) – (2) bekezdése rögzíti, hogy a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul. Az (1) bekezdés szerinti írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

Az Üttv. 39. § (3) bekezdése alapján a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

Az ÜESZ 2.1. pontja értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez (...).

Az ÜESZ 2.4. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

Az ÜESZ 6.10. pontja rögzíti, hogy ha a megbízás a teljesítése előtt szűnik meg, a megbízott köteles a már átvett megbízási díjjal írásban elszámolni, a megbízás megszűnéséig végzett munkával arányos felvett megbízási díjat azonban visszatarthatja. Az elszámolási kötelezettség teljesítését nem érinti, ha annak tartalmát a megbízó vitatja. Vita esetén a megbízottnak az elszámolás tényét kell igazolnia.

Az ÜESZ 13.10. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója a tájékoztatás, a megbízás teljesítésének elmulasztásával, a személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más magatartásával nem veszélyeztetheti az ügyfélnek az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalmát.

A Fegyelmi Tanácsnak a jelen ügyben mindenekelőtt abban kellett állást foglalnia, hogy mi volt a megbízás tárgya, illetve, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a vitatott ügyben az ügyvédi tevékenysége körében vagy az ügyvédi tevékenysége körén kívül járt el. Ennek során az Üttv. 29. § (2) bekezdésében foglaltakból és a bejelentő előadásából kellett kiindulnia.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló iratok alapján, és az eljárás alá vont ügyvédnek az ellenkező állítására vonatkozó bizonyítási indítványa és bizonyítékai hiányában megállapította, hogy a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között megbízási jogviszony jött létre arra vonatkozóan, hogy a bejelentő szakmai műve szabadalmaztatásra kerüljön. A bejelentő 670.000 Ft-ot megfizetett az eljárás alá vont ügyvéd részére, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd sem tett vitássá. A fenti összeg arra enged következtetni – szemben az eljárás alá vont ügyvéd védekezésével –, hogy a megbízás nem a szakmai mű önkéntes műnyilvántartásba vételére irányult, figyelemmel arra, hogy az önkéntes műnyilvántartásba vételhez egy pár kérdésből álló, egy oldalas formanyomtatvány kitöltése és benyújtása szükséges, valamint a 26/2010. (XII. 28.) KIM rendelet alapján 5.000 Ft igazgatási szolgáltatási díj megfizetése. A bejelentő következetes előadása mellett ugyancsak a fentiekre enged következtetni az is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kérte a bejelentőt, hogy írja alá a szerzői jogról szóló nyilatkozatot, amely nyilatkozat benyújtása nem bír az önkéntes műnyilvántartásba vételre irányuló eljárás során relevanciával, sőt ezen eljárás során kiállításra kerülő tanúsítvány maga igazolja azt, hogy a műpéldány szerinti művet a szerzőként megnevezett személy sajátjaként ismerte el. Ezzel szemben a szerzőségi nyilatkozat megléte elengedhetetlen a szabadalom megadására irányuló eljárás során. A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy a bejelentő szakmai művének szabadalmaztatására mind a mai napig nem került sor.

Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló jelentésében nem vitatta, hogy a szakmai mű egyedüli szerzője a bejelentő, azonban előadta, hogy a bejelentővel abban állapodtak meg, hogy a közös néven történő védelem alá helyezést választják. Az eljárás alá vont ügyvédet terhelte annak bizonyítása, hogy a bejelentővel a fenti megállapodás jött létre, amelynek azonban az eljárás alá vont ügyvéd nem tett eleget, az az eljárás során nem nyert bizonyítást. A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd védekezését cáfolják a bejelentő által aláírt meghatalmazások, amelyek kizárólag a bejelentő Hivatal előtti képviselőre irányulnak, valamint a bejelentő 2022. július 18. napján kelt levele, amelyben a bejelentő képernyőfotót kér az eljárás alá vont ügyvédtől a „nevem alatt álló találmányról.”

A fentiek alapján a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy a felek között 2020. június 16. napján létrejött megbízás arra irányult, hogy a szakmai mű szabadalom megadására irányuló eljárása során az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőt a Hivatal előtt teljes körűen képviselje. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint megalapozatlan az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezése, amely szerint a tárgybeli ügyben ügyvédi tevékenységen kívül járt el.

E körben a Fegyelmi Tanács - osztva a fegyelmi biztos álláspontját - rögzíti, hogy azzal, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a Hivatal előtt, az ügyfél érdekében, meghatalmazás alapján eljár, az Üttv. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti ügyvédi tevékenységet lát el.

Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy egyrészt a szabadalmaztatásra irányuló megbízásnak nem tett eleget, másrészt az önkéntes műnyilvántartásba vétel során, annak ellenére, hogy arra vonatkozóan közte és a bejelentő között nem jött létre megállapodás, magát is a mű szerzőjeként vetette nyilvántartásba, amely nyilvánvalóan ellentétes volt az ügyfél jogos érdekével, megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdés, 28. § (3) bekezdés, 39. § (3) bekezdés, valamint az ÜESZ 2.1., 2.4. pontját, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott két rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az ügyben nem volt vitás, hogy nem készült a felek között írásbeli megbízási szerződés. E körben a Fegyelmi Tanács megalapozatlannak ítélte az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, hogy az ügyben nem volt szükség megbízási szerződés megkötésére, mivel a vitatott ügyben elsősorban „természetes személyként kívánt személyesen eljárni” a Hivatal előtt és az ügyvédi meghatalmazás kizárólag preventív célból, a Covid járványra tekintettel került aláírásra. Az ügyvédi meghatalmazás ugyanis az Üttv. 34. § (1) bekezdése szerint a megbízott képviseleti jogosultságának létesítéséről kiállított igazolás, amely ebből fakadóan kizárólag ügyvédi megbízási jogviszony keretében készülhet. A Fegyelmi Tanács rögzíti továbbá, hogy az Üttv. 29. § (2) bekezdése alapján a megbízási szerződés írásba foglalásának elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli. Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a jogi képviseleti tevékenységére irányuló megbízás írásba foglalását elmulasztotta, megsértette az Üttv. 29. § (1) bekezdését, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az ügyvéd hivatásrendi normákban rögzített kiemelt kötelezettségei körébe tartozik, hogy az ügyfelét az általa ellátott megbízással kapcsolatosan tájékoztassa az ügy állásáról, a megbízáshoz kapcsolódó jogszabályi környezetről és a megbízás várható kimeneteléről. Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a bejelentőt kérésére ellenére nem tájékoztatta az ügy állásáról és a megbízás megszűnésekor sem tájékoztatta az addig elvégzett munkájáról, megsértette az ÜESZ 13.10. pontját, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy figyelemmel arra, hogy a felek között 2021. szeptember 29. napján úgy szűnt meg a megbízás, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a szabadalmaztatásra irányuló megbízásnak nem tett eleget, köteles lett volna az ÜESZ 6.10. pontja alapján a részére megfizetett 670.000 Ft-tal elszámolni. Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a megbízás teljesítés előtti megszűnésekor nem tett eleget az elszámolási kötelezettségének, megsértette az ÜESZ 13.10. pontját, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjába ütköző további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg. A Fegyelmi Tanács felhívja az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az elszámolási kötelezettség akkor is terheli, amennyiben a megbízás teljesítésében vita van a felek között, vita esetén az eljárás alá vont ügyvédnek kell az elszámolás tényét igazolnia.

A fentiekkel egyezően az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 163. § (1) bekezdése alapján legkésőbb a teljesítésig, jelen esetben a megbízás megszűnésekor, de legfeljebb az attól számított ésszerű időn belül köteles lett volna az eljárás alá vont ügyvéd eleget tenni a számlaadási kötelezettségének, amelynek megsértésével az Üttv. 107. § a) pontjába ütköző további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt cselekmények közül kétséget kizáróan a legkirívóbb az, hogy az eljárás alá vont ügyvéd – a bejelentő engedélye nélkül – az önkéntes műnyilvántartásba magát is szerzőként tüntette fel, azt a bejelentővel együttesen sajátjaként ismerte el.

Az így kiállításra kerülő tanúsítvány – benne szerzőként feltüntetve a bejelentő mellett az eljárás alá vont ügyvédet – pedig (különösen egy esetleges jogvita során) a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 94/B. § (2) bekezdése alapján szerzőségi vélelmet megalapozó igazolásnak tekinthető.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fent írt magatartásokkal és módokon összesen hat ízben sértette meg a rá vonatkozó rendelkezéseket, mely fegyelmi vétségek valamennyi esetben szándékosan elkövetettnek minősülnek, tekintettel arra, hogy az ügyvédeknek tisztában kell lenniük az ügyvédi hivatás gyakorlására vonatkozó rendelkezésekkel, amelyek fentiekben leírtak szerinti megszegése szándékos elkövetésnek minősül.

A Fegyelmi Tanács osztotta a fegyelmi biztos álláspontját és nem adott helyt az eljárás alá vont ügyvéd 2023. november 6. napján kelt azon kérelmének, hogy biztosítson számára a Fegyelmi Tanács legalább 30 napos határidőt arra, hogy a fegyelmi biztos álláspontra vonatkozóan írásbeli észrevételt terjesszen elő. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd védekezésének előterjesztésére elegendő idő állt rendelkezésére, különös tekintettel azon tényre is, hogy a fegyelmi biztos álláspont 2023. július 7. napja (fegyelmi eljárást kezdeményező határozat eljárás alá vont ügyvéd általi átvétel napja) óta ismert volt az eljárás alá vont ügyvéd előtt, az módosításra, kiegészítésre nem került, továbbá a fegyelmi eljárás során új tény vagy bizonyíték nem merült fel, a bejelentő meghallgatására nem került sor, érdemi nyilatkozatot nem terjesztett elő, így valamennyi, a Fegyelmi Tanács számára rendelkezésre álló bizonyíték az eljárás alá vont ügyvéd előtt is huzamosabb idő óta ismert volt.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést az ügy összes feltárható körülményére tekintettel, az Üttv. 108. § e) pontja, 109. § (1) és (6) bekezdés, valamint a 111. § (1) bekezdése alapján állapította meg, az általa mérlegelt alábbi szempontok szerint.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabás során enyhítő körülményt nem tudott figyelembe venni. A Fegyelmi Tanács ugyanakkor súlyosító körülményként értékelte a többes szabályszegést, valamint a cselekmények kirívóan kiemelkedő tárgyi súlyát, azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízással visszaélve a szerzői jogosultságot saját javára is bejegyeztette a nyilvántartásba, amely magatartás az ügyvédi hivatás tekintélyének csorbítására alkalmas.

Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács az Üttv. 109. § (1) bekezdésében foglaltak figyelembevételével, így a fegyelmi vétség súlyára, a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, a feltárt összes körülmény figyelembevételével, mérlegelési jogkörében kizárás fegyelmi büntetést alkalmazott.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, így a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ. 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács külön is felhívja eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja szerint nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban meghatározott mértékű lejárt tagdíjtartozása vagy végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki, míg az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja alapján a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette.

A Fegyelmi Tanács határozata 2024. január 18. napján jogerős és a felfüggesztett büntetés kivételével végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2023. F. 174.)